

werkzaamheden in Zeeuwsch-Vlaanderen op den voorgrond te brengen. Hiertegen protesteer ik met kracht en beëindig mijn schrijven met deze verklaringen :

1e. Dat ik nimmer een schrijven ontving tot het bijwonen eener vergadering, waarop een lid der C. O. zou aanwezig zijn ter beslechting der geschillen. Wel ontving ik in Dec. 1920 (sinds October 1919 was ik niet meer ter vergadering geweest, er werd trouwens niet meer vergaderd) een *briefkaart* met het verzoek te willen mededeelen of ik *na een* bepaalden datum, in Januari 1921 meen ik, zou aanwezig willen zijn op een eventueel daarna te houden vergadering ter bespreking van den toestand in den kring in het bijzijn van een lid der C. O. Denkende aan ziekenfonds aangelegenheden enz., heb ik niet geantwoord, wijl het mijn voornemen was, onder de bestaande verhoudingen, nooit meer op de kring-vergadering te verschijnen.

Ik kan slechts den heer BOM verzekeren, dat hij mij als eerste zou getroffen hebben op die bewuste vergadering, ware het doel beter aangeduid geweest. Als dat zijn plan was, dan kan ik hem slechts andermaal verzekeren, dat hij iedere stonde over mij beschikt om op een dusdanige vergadering aanwezig te zijn. Ik zal hem dan in de gelegenheid stellen zijn insinuaties woordelijk te herhalen.

Ten slotte zij hier medegedeeld, dat slechts bepaalde dagen in Zeeuwsch-Vlaanderen aan eenig specialist de gelegenheid bieden om kans te hebben een vruchtdragend spreekuur te houden. Deze dagen worden benut, sinds geruimen tijd reeds vóór mijn vestiging in Zeeuwsch-Vlaanderen, door de geneeskundige specialisten uit Middelburg en Vlissingen, door de tandartsen, eveneens door de juristen.

Bij de opening mijner „Maria-kliniek” voor physische therapie richtte ik schriftelijk een uitnodiging aan de collegae in Zeeuwsch-Vlaanderen, bijvoegende dat door mij op bepaalde plaatsen op vaste dagen *een tijdelijk* spreekuur zou worden geopend, en deze nieuwe arbeid door mij werd voorgesteld als een uit te breiden speciale werkzaamheid onder geleidelijke beperking der algemeene praktijk. De gewraakte advertenties werden in overleg met andere collegae vastgesteld. Weliswaar uitgebreid, doch voor hem die de situatie der bevolking van Zeeuwsch-Vlaanderen kent, geen stof opleverend voor verdachtmaking, zooals door BOM is geschied.

Hontenisse, April 1921.

C. A. CAMMAERT.

DE BERICHTEN IN DE RUBRIEK „ARTS EN SAMENLEVING”.

In de rubriek „arts en samenleving”, onderafdeeling „berichten” vindt men tegenwoordig in dit *Tijdschrift* allerlei krantenknipsels, al of niet van belang en soms met de vermelding van het blad, waaruit het bericht is overgenomen. Onder deze rubriek treft men ook af en toe door collega's gehouden voordrachten voor niet-medici ; ik herinner aan de verschillende in het laatst van het vorige jaar gehouden lezingen over sociale kinderhygiëne voor de vereeniging van staatsburgeressen, terwijl nu weer op bldz. 2342 een voordracht wordt medegedeeld, door mij te Arnhem in een niet-medische vereeniging gehouden, en klaarblijkelijk overgenomen uit een of ander Arnhemsch nieuwsblad.

Het komt mij wenschelijk voor, gesteld al, dat men van meening is, dat dergelijke tweederangsche informatie in het *Tijdschrift* thuis behoort, wat men op goede gronden zou kunnen betwisten, dat of duidelijk wordt vermeld : „overgenomen uit desche courant”, waarbij de lezer dan terstond kan weten, dat het verslag, laat ons zeggen voor $\frac{7}{10}$ tamelijk juist is, voor $\frac{2}{10}$ dooreengehaspeld en voor $\frac{1}{10}$ geheel verkeerd is ; of dat aan den spreker, die op deze wijze nog eens wordt opgevoerd, de drukproef wordt toegezonden, om althans de ergste fouten er uit te halen, of beide.

Zooals het nu gaat, is het m.i. beslist af te keuren.

Utrecht, 25 April 1921.

A. SCHUCKINK KOOL.

Over het belang van enkele berichtjes, welke wij soms kranten aan voor de rubriek „Arts en Samenleving” ontleenen, kan men van meening verschillen. Voordrachten door artsen voor leeken gehouden, munten vaak uit door helderheid en kunnen bij uitnemendheid geschikt zijn om collega's, die niet van het bijzondere onderwerp op de hoogte zijn, op gemakkelijke wijze eenig inzicht te verschaffen. Aan dr. SCHUCKING KOOL's raad, den sprekers een drukproef te zenden van dergelijke aan krantenuitknipsels ontleende berichtjes, zullen wij gevolg geven. Het verslag van zijn lezing was ontleend aan de *Nieuwe Arnhemse Courant*; door een ongelukkig toeval, werd ditmaal verzuimd dat te vermelden.

Redactie.

DE ARTSENCURSUS IN ZEELAND.

Naar aanleiding van de klacht van collega ITTMANN te Brouwershaven, over onvoldoende voorbereiding van den artsenkursus te Middelburg, moet ik mededeelen, dat ITTMANN alleen een rooster wenschte om te zien, of hij misschien ook aan den cursus zou kunnen deelnemen. Er waren echter zóóveel aanvragen voor den cursus, van artsen, die er niet meer over behoefden te denken, dat ITTMANN daarom niet meer in aanmerking kwam ook nog een rooster te ontvangen. Ik moet er bijvoegen, dat er twee collegae van Schouwen den geheelen cursus hebben bijgewoond.

's-Gravenhage, 26 April 1921.

H. SCHAGEN VAN SOELEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — **Vertoornde nymphen.** Prof. AXEL WINCKLER, voorzitter van de wetenschappelijke afdeling van het Allgemeine Deutsche Bäderverband, komt in de *Balneologische Zeitschrift* met scherpte op tegen prof. LANDOUZY, die in een geschrift tot aanprijzing der Fransche badplaatsen, dat ook in andere talen wordt uitgegeven, waarschuwt tegen het bezoek van de Duitsche badplaatsen, en daarbij ook vertelt, dat de bronnen van Baden-Baden, Kreuznach, Wiesbaden, Homburg, Kissingen, Salzburg en Ischl eenvoudig keukenzoutbronnen zijn, die niet veel van zeewater verschillen. Voor 10 jaren had dezelfde hoogleeraar in een boek over balneologie omtrent de genoemde wateren de gangbare meeningen verkondigd. De *Deutsche med. Wochenschrift* meent te kunnen verzekeren, dat de bronnen sedert dien tijd niet veranderd zijn. Maar als nu de nymphen dier bronnen eens boos waren geworden, of — het zijn toch dames! — gecharmeerd door de galante Franschen, en haar warmte, koolzuur, lithium, arsenik, broom en jodium in magazijn hadden gehouden?

— **Geen gezondheidsministerie in Duitschland.** Op een door dr. MOSES in den Rijksdag gestelde vraag heeft de minister van binnenlandsche zaken geantwoord, dat naar zijn meening een rijksministerie van gezondheid niet behoort te worden geschapen. De uitvoering der wetten op de openbare gezondheid en het toezicht daarop behoort thuis bij de regeeringen der verschillende staten van Duitschland; het Rijk heeft daartoe geen macht. Het Reichsgesundheitsamt kan beter de noodige wetten voorbereiden dan een ministerie.